

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 21.3.2007
KOM(2007) 127 wersja ostateczna

KOMUNIKAT KOMISJI

Zielona księga „Europejska inicjatywa na rzecz przejrzystości” – działania następcze

{SEK(2007) 360}

KOMUNIKAT KOMISJI

Zielona księga „Europejska inicjatywa na rzecz przejrzystości” – działania następcze

1. WPROWADZENIE

Dnia 3 maja 2006 r. Komisja przyjęła zieloną księgę¹, aby kontynuować realizację swojej „Europejskiej inicjatywy na rzecz przejrzystości”².

Celem zielonej księgi było zapoczątkowanie szeroko zakrojonych konsultacji publicznych w sprawie następujących istotnych elementów tej inicjatywy:

- konieczności określenia konkretniejszych ram dla działalności grup interesu (lobbystów);
- informacji zwrotnych na temat minimalnych standardów Komisji dotyczących konsultacji³ („standardy konsultacji”);
- obowiązkowego ujawniania informacji na temat beneficjentów funduszy unijnych przyznanych w ramach zarządzania dzielonego.

Od maja do sierpnia 2006 r. trwały zapoczątkowane przez Komisję szeroko zakrojone i kompleksowe konsultacje, prowadzone zwłaszcza za pośrednictwem ogólnodostępnej strony internetowej. Reprezentacje Komisji zorganizowały także w kilku państwach członkowskich spotkania konsultacyjne. W czerwcu 2006 r. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) zwołał posiedzenie, w którym uczestniczyło ponad 60 europejskich grup interesu i innych zainteresowanych stron, a ich obecność stanowiła kolejną okazję do wymiany poglądów na temat propozycji Komisji⁴.

W ramach konsultacji internetowych Komisja otrzymała odpowiedzi od ponad 160 zainteresowanych stron. Odpowiedzi te obejmowały opinie przedstawione przez niektóre państwa członkowskie, grupy interesu reprezentujące sektor prywatny, szereg organizacji pozarządowych oraz wielu obywateli występujących we własnym imieniu. W konsultacjach wzięły udział organizacje nie tylko europejskie, ale także krajowe i regionalne. Zgodnie z określonymi przez Komisję standardami konsultacji wszystkie odpowiedzi zamieszczono na stronie internetowej dotyczącej konsultacji w sprawie „Europejskiej inicjatywy na rzecz przejrzystości”⁵.

Unijne ograny doradcze – Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny⁶ i Komitet Regionów⁷ – również przedstawiły opinie na temat zielonej księgi Komisji.

---

¹ KOM(2006) 194.

² SEK(2005) 1300.

³ KOM(2002) 704.

⁴ http://eesc.europa.eu/sco/events/11_07_06_transparency/minutes-en.pdf.

⁵ http://ec.europa.eu/transparency/eti/index_en.htm.

⁶ CESE 1373/ 2006.

Zielona księga Komisji cieszyła się dużym zainteresowaniem społeczeństwa. Co miesiąc na stronie internetowej dotyczącej konsultacji rejestrowano kilka tysięcy odwiedzin. W ramach niniejszego komunikatu Komisja pragnie odpowiedzieć na argumenty wysuwane podczas konsultacji oraz podjąć decyzję w sprawie działań następczych, jakie należy podjąć w związku z zieloną księgą.

2. ODPOWIEDŹ KOMISJI I DZIAŁANIA NASTĘPCZE

2.1. Grupy interesu (lobbying)

2.1.1. Koncepcja, terminologia i zakres

Możliwość przedyskutowania zagadnień związanych z grupami interesu na szczeblu europejskim spotkała się zasadniczo z dobrym przyjęciem, chociaż podczas samych konsultacji wielu uczestników wyrażało się krytycznie na temat stosowania przez Komisję terminu „lobbying” przy opisywaniu tego zjawiska. Zatem należy jeszcze raz podkreślić, że definicja „lobbyingu”, jaką posługuje się Komisja, jest pozbawiona wszelkich konotacji pejoratywnych. Lobbying określono jako „działania mające na celu wywarcie wpływu na procesy kształtowania polityki i podejmowania decyzji przez instytucje europejskie”. Komisja położyła wyraźny nacisk na zasadność i użyteczność działalności lobbyingowej w systemie demokratycznym. Niemniej jednak nowy rejestr Komisji (patrz poniżej) zostanie nazwany „rejestrem grup interesu”.

Wśród firm doradczych w zakresie spraw publicznych, jednostek lobbystycznych w przedsiębiorstwach („*in-house representatives*”), organizacji pozarządowych, niezależnych ośrodków badawczych, stowarzyszeń branżowych i kancelarii prawnych zostanie rozpropagowana możliwość wpisu do rejestru we wskazanej przez nie same kategorii.

2.1.2. Propozycje zawarte w zielonej księdze

W swojej zielonej księdze dotyczącej „Europejskiej inicjatywy na rzecz przejrzystości” Komisja zaproponowała nowe ramy działalności lobbyingowej oparte na:

- przeznaczonym dla lobbystów motywacyjnym systemie dobrowolnego rejestrowania się, zachętach do rejestracji, które obejmowałyby automatyczne powiadamianie o konsultacjach w kwestiach o dużym znaczeniu dla zainteresowanych stron,
- wspólnym kodeksie postępowania dla wszystkich lobbystów, lub przynajmniej wspólnych wymogach minimalnych,
- systemie kontroli i sankcji stosowanych w przypadku niewłaściwej rejestracji lub naruszenia zasad kodeksu postępowania.

---

⁷

CoR 235/2006.

2.1.3. Rejestr grup interesu

W wielu odpowiedziach wyrażano poparcie dla idei stworzenia systemu dobrowolnej rejestracji. Jednak znaczna część uczestniczących w konsultacjach stron, zwłaszcza zaś organizacje pozarządowe, opowiadała się za obowiązkową rejestracją jako jedynym sposobem zapewnienia pełnej przejrzystości.

W opinii Komisji pełna przejrzystość oznacza przede wszystkim stworzenie możliwie jak najbardziej wyczerpującego wykazu europejskich grup interesu. Komisja zaproponowała dobrowolny, oparty na zachętach sposób osiągnięcia tego celu. Lobbystom, którzy umieściliby w rejestrze określone informacje na swój temat, przyznano by możliwość wskazania konkretnych obszarów zainteresowania, w zamian zaś byłiby oni powiadamiani o konsultacjach w tych szczególnych obszarach.

W odpowiedzi wysunięto argument, że tego rodzaju zachęta do dobrowolnej rejestracji nie stanowi przekonującego środka. Z przebiegu konsultacji zdaje się wynikać, że funkcja automatycznego powiadamiania raczej nie będzie wystarczającą zachętą do rejestracji, szczególnie dla grup interesu z siedzibą w Brukseli, które i tak na bieżąco śledzą działalność Komisji.

System ten należy zatem wzbogacić o dodatkową zachętę, tak aby zwiększyć skuteczność zarówno wdrażania jak i egzekwowania obecnej polityki Komisji w zakresie konsultacji (zobacz też rozdział 2.2.). Stosowane przez Komisję standardy konsultacji zawierają wymóg, że zainteresowane strony, które pragną przedstawić uwagi w kontekście konsultacji internetowych, muszą udzielić Komisji i ogółowi społeczeństwa informacji na temat stawianych sobie celów i swojej struktury. Komisja oficjalnie przyjęła, że *„jeśli informacje te nie zostaną dostarczone, przedstawione uwagi będą traktowane jako osobiste wypowiedzi.”*⁸

W związku z tym Komisja zamierza połączyć dobrowolny rejestr z nowym, ujednoliconym formularzem na potrzeby konsultacji internetowych. W przypadku gdy dana organizacja przedstawi swoje uwagi w ramach tego rodzaju konsultacji, będzie ona systematycznie proszona o skorzystanie z rejestru w celu zadeklarowania, kogo reprezentuje, jakie stawia sobie zadania i w jaki sposób finansuje ich realizację.

Jest to uzasadnione, ponieważ dysponowanie wystarczającą ilością informacji na temat organizacji uczestniczących w konsultacjach w sposób oczywisty warunkuje sformułowanie konstruktywnej oceny znaczenia i przydatności przedłożonych uwag.

Nowy system nie tylko zwiększy ogólną przejrzystość, ale także przyczyni się do osiągnięcia przez Komisję celów związanych z lepszymi uregulowaniami prawnymi. Otwarte konsultacje obejmujące wszystkie zainteresowane strony stanowią bardzo ważne narzędzie przeprowadzania oceny wpływu i wzmocnienia opartej na wiedzy koncepcji kształtowania polityki.

W odniesieniu do ujawnienia informacji finansowych, które jest warunkiem wpisu do rejestru, Komisja uważa za konieczne i proporcjonalne, aby wymagać od podmiotów dokonujących rejestracji podania ogólnych danych budżetowych, wraz z podziałem na najważniejszych klientów lub źródła finansowania. Głównym celem

---

⁸ KOM(2002) 704.

ukazania, w jaki sposób finansowane są grupy interesu, jest umożliwienie decydom i ogółowi społeczeństwa zidentyfikowania głównych sił stojących za daną działalnością lobbingową i oszacowania ich wpływu.

Zgodnie z zasadą samoregulacji, to podmioty dokonujące rejestracji pozostaną odpowiedzialne za dokładne i obiektywne obliczenia oraz ujawnienie źródeł finansowania. Na tej podstawie Komisja zastosuje następujące kryteria minimalne do oceny, czy przekazane informacje są wystarczające do tego, by uzyskać możliwość wpisu do rejestru:

- w przypadku specjalistycznych firm doradczych i kancelarii prawnych zaangażowanych w lobbing wśród instytucji UE, należy podać obroty powiązane z tego rodzaju lobbingiem, jak również względny udział klientów w tych obrotach;
- w przypadku reprezentantów przedsiębiorstw i stowarzyszeń branżowych zaangażowanych w lobbing, należy podać szacunkowy koszt związany z bezpośrednią działalnością lobbingową wśród instytucji UE;
- w przypadku organizacji pozarządowych i niezależnych ośrodków badawczych, należy określić kwotę budżetu ogółem oraz w podziale na główne źródła finansowania (wysokość kwot i źródła finansowania publicznego, darowizny, składki członkowskie itp.).

Rozporządzenie 1367/2006 w sprawie zastosowania postanowień konwencji z Aarhus do instytucji wspólnotowych stanowi, że organizacje pozarządowe (spełniające kilka szczególnych warunków) będą uprawnione do złożenia wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej dotyczącej niektórych aktów administracyjnych z zakresu prawa ochrony środowiska. W związku z tym Komisja zbada, w jakim stopniu przyszły rejestr mógłby służyć jako narzędzie identyfikowania organizacji pozarządowych uprawnionych do wszczęcia tego rodzaju procedury (np. w formie bardziej rozwiniętego systemu rozpoznawania podmiotu), co mogłoby stanowić następną zachętę do rejestracji.

2.1.4. *Kodeks postępowania*

W zielonej księdze stwierdzono, że kandydaci do rejestracji muszą „uznać **kodeks postępowania**, którego przestrzeganie byłoby kontrolowane w sposób wiarygodny i przejrzysty.”

Nie omówiono szczegółowo tego, w jaki sposób tego rodzaju kodeks postępowania powinien zostać opracowany, ani w jaki sposób w praktyce byłoby kontrolowane jego przestrzeganie. Wynikła dyskusja na temat tego, czy dobrowolny, wspólny kodeks, opracowany przez samych lobbystów, którzy kontrolowaliby również jego przestrzeganie (w tym też nakładali kary), byłby najlepszym rozwiązaniem. W odpowiedziach na zieloną księgę sugerowano jednak, że trudno byłoby połączyć wysiłki różnych grup prowadzących działalność lobbingsową, aby umożliwić realizację takiego projektu, zwłaszcza w przypadku współpracy między sektorem prywatnym i organizacjami pozarządowymi.

Nie ulega wątpliwości, że Komisja nadal będzie odpowiedzialna za odpowiedni charakter swoich stosunków z podmiotami reprezentującymi interesy zewnętrzne. W związku z tym trudno byłoby rozważać przekazanie przez Komisję organom zewnętrznym odpowiedzialności za opracowanie kodeksu i kontrolę jego przestrzegania. Samoregulacja lobbystów nie jest uważana za wykonalne rozwiązanie. Zamiast tego Komisja powinna dokonać przeglądu i aktualizacji obowiązujących wymogów minimalnych, które przyjęła w 1992 r. Treść takiego zmienionego kodeksu zostanie przedyskutowana z zainteresowanymi stronami. Uznanie kodeksu powinno stać się wymogiem dla lobbystów, którzy chcieliby zostać wpisani do nowego rejestru, na wzór rozwiązania przyjętego już przez Parlament Europejski.

Oczywiste jest, że wszystkie informacje dotyczące stanu faktycznego podane przez zainteresowane strony, które pragną zostać wpisane do rejestru, muszą być zawsze ściśle. Podmioty dokonujące rejestracji, co do których zostanie stwierdzone, że przedstawiły nieściśle informacje, zostaną wezwane, prawdopodobnie na forum publicznym, do ich skorygowania. W ostateczności Komisja mogłaby wykluczać z rejestru tych lobbystów, którzy podali nieściśle informacje. Podobna procedura zostałaby zastosowana w przypadku domniemanego naruszenia postanowień kodeksu postępowania.

2.1.5. *Ewentualna współpraca międzyinstytucjonalna*

Wiele spośród stron biorących udział w konsultacjach na temat zielonej księgi dotyczącej „Europejskiej inicjatywy na rzecz przejrzystości” wyrażało aprobatę dla wypracowania międzyinstytucjonalnego stanowiska w sprawie lobbingu. Opowiadano się za tym, by przyszły rejestr i kodeks postępowania były wspólne przynajmniej dla Komisji i Parlamentu Europejskiego.

Komisja w pełni podziela tę opinię i uważa, że jednorazowa rejestracja stanowiłaby dla zainteresowanych podmiotów lepszą zachętę do rejestracji. W związku z tym Komisja zwraca się do Parlamentu Europejskiego, Komitetu Regionów i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego o przeanalizowanie możliwości ściślejszej współpracy w tej dziedzinie.

2.1.6. Harmonogram i przegląd

Komisja uważa, że nowe działania opisane w niniejszym komunikacie będą stanowić wyważone i proporcjonalne ramy działalności lobbingowej, przyczyniając się tym samym do jej większej przejrzystości. Przed latem 2007 r. Komisja rozpocznie debatę z zainteresowanymi stronami na temat wspólnego kodeksu postępowania, a wiosną 2008 r. otworzy rejestr grup interesu. Po otworzeniu rejestru służby Komisji otrzymają wskazówki dotyczące tego, w jaki sposób aktywnie zachęcać do rejestracji i jak postępować z niewpisaną do rejestru grupą interesu. Wiosną 2009 r. Komisja dokona przeglądu mającego na celu zbadanie, czy nowy system doprowadził do osiągnięcia pożądaných rezultatów, między innymi w jakim zakresie udało się objąć rejestrem docelowe grupy. Jeśli nie, rozważone zostanie podjęcie bardziej rygorystycznych środków, w postaci obowiązkowej rejestracji i sprawozdawczości.

2.2. Standardy konsultacji

Otrzymano ponad 100 odpowiedzi⁹ w sprawie rozdziału zielonej księgi poświęconego „minimalnym standardom”, pochodzących w większości od różnych grup reprezentujących interesy przedsiębiorstw i organizacji pozarządowych.

Podmioty uczestniczące w konsultacjach najczęściej wyrażały zadowolenie ze standardów konsultacji Komisji i wysiłków, które Komisja podjęła w celu usprawnienia procesu prowadzonych przez siebie konsultacji. Jednocześnie uczestnicy wskazali na pewne słabe punkty stosowania standardów konsultacji. W szczególności zauważono braki na poziomie wyjaśniania, w jaki sposób i w jakim stopniu Komisja uwzględniła nadesłane uwagi, a także na poziomie przestrzegania wyznaczonego na przeprowadzenie otwartych konsultacji publicznych terminu 8 tygodni (na przykład wtedy, gdy dany okres obejmował dłuższy okres świąteczny). Dano wyraz odczuciu, że skierowane do konkretnych grup konsultacje nie zawsze były wystarczająco wyważone pomiędzy właściwymi sektorami.

Chociaż na obecnym etapie nie planuje się przeglądu treści standardów konsultacji¹⁰, konieczne jest ich lepsze stosowanie, aby poprawić jeszcze ogólną jakość prowadzonych przez Komisję konsultacji. Tego rodzaju skuteczniejsze stosowanie standardów będzie w szczególności dotyczyć przedstawiania lepszych informacji zwrotnych, bardziej skoordynowanego podejścia do konsultacji oraz konieczności zapewnienia pluralizmu poglądów wyrażanych podczas konsultacji i reprezentowanych interesów. Postawa taka pomoże poprawić jakość przeprowadzanych przez Komisję ocen wpływu, przyczyniając się tym samym do realizacji polityki Komisji w zakresie „lepszych uregulowań prawnych”.

---

⁹ Odpowiedzi są dostępne na stronie <http://ec.europa.eu/comm/eti/contributions.htm>

¹⁰ Bez uszczerbku dla ewentualnych środków koniecznych do wdrożenia rozporządzenia nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty.

Komisja położy w związku z tym większy nacisk na działania takie jak:

- szkolenia i odpowiednie podnoszenie świadomości wśród swoich pracowników;
- wymiana informacji i dobrych praktyk w zakresie konsultacji z zainteresowanymi stronami między dyrekcjami generalnymi;
- poddanie przeglądowi praktycznych wskazówek dotyczących konsultacji z zainteresowanymi stronami;
- stworzenie nowego, ujednoczonego formularza konsultacji w celu zwiększenia spójności otwartych konsultacji publicznych.

Po wdrożeniu i przetestowaniu tych nowych środków Komisja zamierza przedstawić swoją politykę w zakresie konsultacji do oceny zewnętrznej.

2.3. Ogłoszenie wykazu beneficjentów środków unijnych

2.3.1. Proces legislacyjny

Opublikowanie zielonej księgi w sprawie przejrzystości spotkało się z dużym oddźwiękiem w środkach masowego przekazu, poruszających temat ogłaszania informacji na temat beneficjentów środków przyznanych w ramach zarządzania dzielonego. Pozwoliło to Komisji na podjęcie konstruktywnej dyskusji z państwami członkowskimi, Parlamentem, grupami interesu i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, prowadzącej ostatecznie do osiągnięcia porozumienia co do zalet ogłaszania odnośnych informacji. Komisja z radością przyjęła fakt, że kilka państw członkowskich zrezygnowało z wyrażania zdecydowanego sprzeciwu wobec współpracy z Komisją w tej dziedzinie, co umożliwiło szybkie przyjęcie podstawowych wymogów służących wprowadzeniu systemu, w szczególności zaś włączenie tych wymogów do rozporządzenia finansowego, które po raz pierwszy od wejścia w życie w 2003 r. poddano mającej się odbywać co trzy lata weryfikacji.

W załączniku zamieszczono opis zmian różnych aktów prawnych, których to dotyczy.

2.3.2. Praktyczne wdrożenie

Wprowadzenie przepisów do odpowiednich aktów prawnych jest tylko pierwszym krokiem na drodze ku realizacji tego kompleksowego przedsięwzięcia, które będzie wymagać bliskiej współpracy z szeregiem organów wykonawczych w całej UE, jak również stopniowego rozwiązywania kolejnych kwestii.

W niektórych uwagach otrzymanych w ramach procesu konsultacji związanego z zieloną księgą wspomniano o zaletach scentralizowanej bazy pozwalającej na wyszukiwanie danych, zarządzanej przez Komisję i zawierającej wszystkie istotne informacje na temat beneficjentów.

Jednakże w rzeczywistości dane na temat beneficjentów zbierają organy wykonawcze państw członkowskich, które zostały upoważnione do zarządzania środkami unijnymi. W dziedzinie pomocy bezpośredniej i środków rynkowych z zakresu wspólnej polityki rolnej organy te ponoszą odpowiedzialność za przesyłanie danych Komisji, a Komisja nie ma możliwości sprawdzenia wiarygodności każdej informacji, którą otrzymuje. Niemniej jednak Komisja przyjęła właśnie wniosek zmieniający rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 w celu nałożenia na państwa członkowskie obowiązku ogłaszania tych danych, w tym także wydatków na rozwój obszarów wiejskich. W dziedzinie funduszy strukturalnych rozporządzenie Komisji (WE) nr 1828/2006, które ustanawia zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 w zakresie funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności, w sposób jasny nakłada odpowiedzialność za zbieranie i ogłaszanie danych o beneficjentach na państwa członkowskie, a Komisja nawet nie otrzymuje odnośnych zestawów danych. Ponadto Komisja podejmuje zdecydowane starania, by uzyskać od Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pozytywne „poświadczenie wiarygodności”, wymagane na mocy art. 248 Traktatu WE. Wymaga to zdecydowanych starań ze strony Komisji, w szczególności w odniesieniu do zarządzania bezpośredniego, jednak państwa członkowskie będą musiały odegrać ważną rolę przy zarządzaniu niedociągnięciem odnotowanym przez Trybunał w dziedzinie zarządzania dzielonego. Komisja pragnie w związku z tym podkreślić znaczenie, jakie mają obowiązki państw członkowskich dla wdrażania środków w ramach zarządzania dzielonego.

Aby osiągnąć cel, jakim jest ogłaszanie danych począwszy od 2008 r., najodpowiedniejsza wydaje się następująca procedura, stosowana we współpracy z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych:

Etap 1: Ogłaszanie danych w obecnej postaci

Zgodnie z przepisami zmienionego rozporządzenia finansowego i mającymi zastosowanie przepisami sektorowymi państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, umożliwią publiczny dostęp do danych, za pośrednictwem krajowych stron internetowych i innych środków, jakie uznają za stosowne, w przypadku wszystkich programów z zakresu zarządzania dzielonego.

Komisja będzie zarządzała głównym portalem internetowym, na którym zostaną zamieszczone linki do odpowiednich stron internetowych w państwach członkowskich. Portal ten będzie z kolei powiązany ze stroną internetową na temat środków unijnych przyznawanych w ramach zarządzania dzielonego, stworzoną przez Komisję w 2006 r. Zapewni to równe traktowanie programów z zakresu zarządzania bezpośredniego oraz dzielonego.

Etap 2: Zapewnienie porównywalności i możliwości wyszukiwania danych

Komisja w pełni uznaje konieczność udostępniania porównywalnych danych, które można przeszukiwać, i na dalszym etapie (jesienią 2007 r.) zaproponuje wspólne normy dotyczące ogłaszania danych na temat zarządzania dzielonego, tak aby umożliwić zainteresowanym stronom przeprowadzanie spójnych analiz obejmujących obszar całej UE, dzięki danym udostępnionym przez państwa członkowskie za pośrednictwem głównego portalu Komisji. Te wspólne normy uwzględnią szczególne cechy różnych obszarów polityki w ramach zarządzania dzielonego.

3. WNIOSKI

W ramach działań następczych podjętych w związku z zieloną księgą dotyczącą „Europejskiej inicjatywy na rzecz przejrzystości” Komisja:

- wiosną 2008 r. opracuje i otworzy nowy, dobrowolny rejestr przeznaczony dla grup interesu, połączony z funkcją powiadamiania o konsultacjach (obecna baza danych CONECCS zostanie zlikwidowana);
- zwiększy przejrzystość poprzez skuteczniejsze stosowanie standardów Komisji dotyczących konsultacji, w szczególności w oparciu o standardową stronę internetową umożliwiającą konsultacje internetowe oraz poprzez kontrolę uczestników; instrument ten będzie połączony z rejestrem;
- opracuje projekt kodeksu postępowania, który zostanie przedyskutowany z zainteresowanymi stronami w 2007 r.; uznanie tego kodeksu będzie warunkiem wpisu do rejestru, a jego przestrzeganie będzie kontrolowane przez Komisję;
- poprawi stosowanie standardów Komisji na potrzeby konsultacji dzięki podjęciu szeregu działań o charakterze praktycznym i wewnętrznym (zob. pkt 2.2.).
- będzie kontynuować i wdrażać swoją politykę w zakresie ogłaszania nazw podmiotów będących beneficjentami środków unijnych.

ZAŁĄCZNIK

Beneficjenci środków unijnych – zmiany wprowadzone do aktów prawnych

1. Zmiany wprowadzone do rozporządzenia finansowego

W preambule do rozporządzenia 1995/2006 zmieniającego rozporządzenie nr 1605/2002 zawarto następującą treść:

„a także mając na uwadze, co następuje:

(6) W celu zapewnienia przejrzystości wykorzystania środków finansowych pochodzących z budżetu, należy udostępnić informacje o beneficjentach tych środków, z zachowaniem pewnych ograniczeń niezbędnych do ochrony uzasadnionych interesów publicznych i prywatnych oraz z uwzględnieniem szczególnego okresu obrachunkowego Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji.”

Nowy ustęp 3 w art. 30 zawiera wymóg publikacji informacji na temat beneficjentów w ramach wszystkich trybów zarządzania programami:

„Komisja udostępnia (...) informacje o beneficjentach środków finansowych dostarczanych przez jednostki, którym przekazano uprawnienia do wykonywania budżetu w ramach innych trybów zarządzania.

Informacje te są udostępniane z należyтым przestrzeganiem wymogów poufności, szczególnie wymogów ochrony danych osobowych, ustanowionych w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych oraz rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych, oraz wymogów bezpieczeństwa, z uwzględnieniem specyfiki każdego z trybów zarządzania, o których mowa w art. 53 oraz, w odpowiednich przypadkach, zgodnie ze stosownymi przepisami sektorowymi.”

Nowy art. 53b określa częstotliwość publikacji oraz stanowi, że praktyczne ustalenia należy zawrzeć w odnośnych przepisach sektorowych:

„Artykuł 53b

1. W przypadku wykonywania przez Komisję budżetu przy podziale zarządzania zadania wykonawcze przekazywane są państwom członkowskim. Metoda ta ma szczególnie zastosowanie do działań, o których mowa w części drugiej tytułu I i II.

2. Bez uszczerbku dla przepisów uzupełniających zawartych w odnośnych przepisach sektorowych oraz, w przypadku podziału zarządzania, dla zapewnienia wykorzystania środków finansowych zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami, państwa członkowskie (...)

d) zapewniają, za pomocą odnośnych przepisów sektorowych i zgodnie z art. 30 ust. 3, odpowiednią coroczną publikację ex post beneficjentów środków finansowych pochodzących z budżetu.”

Na mocy szczególnych przepisów przejściowych nazwy podmiotów będących beneficjentami pomocy pochodzącej z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) będą ujawniane dopiero począwszy od płatności ujętych w budżecie na rok 2008.

„Artykuł 181

4. Artykuł 30 ust. 3 stosuje się do funduszu wymienionego w art. 148 ust. 1 po raz pierwszy w odniesieniu do płatności ujętych w budżecie na rok 2008.”

2. Prawodawstwo sektorowe

2.1. Europejski Fundusz Rybacki (EFR)

Dnia 27 lipca 2006 r. przyjęto rozporządzenie Rady (WE) nr 1198/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego. Wyraźna wzmianka o tym, że instytucja zarządzająca jest zobowiązana do ogłoszenia wykazu beneficjentów, nazw działań i przydzielonych na te działania kwot finansowania publicznego, została zamieszczona w projekcie rozporządzenia wykonawczego (art. 31), które Komisja ma przyjąć przed końcem marca 2007 r. Natomiast już teraz osiągnięto polityczne porozumienie na szczeblu państw członkowskich zebranych w komitecie EFR.

2.2. Fundusze strukturalne – EFRR, Europejski Fundusz Społeczny oraz Fundusz Spójności

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 ustanawia przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1828/2006 z dnia 8 grudnia 2006 r., które ustanawia przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) w odniesieniu do tych trzech funduszy, stanowi w art. 7 ust. 2 lit. d), że instytucja zarządzająca odpowiedzialna jest za „ogłoszenie w formie elektronicznej, lub innej, wykazu beneficjentów, tytułów operacji i przyznanych im kwot finansowania publicznego. Uczestnicy operacji w ramach EFS nie są wymieniani.”

2.3. Wspólna polityka rolna (pomoc bezpośrednia i środki rynkowe, rozwój obszarów wiejskich)

Komisja przyjęła właśnie wniosek dotyczący zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005, które określa zasady finansowania wspólnej polityki rolnej, zarówno pod względem płatności bezpośrednich, środków rynkowych, jak i rozwoju obszarów wiejskich; wniosek ten ma na celu uwzględnienie przepisu, na mocy którego ogłoszenie nazw podmiotów będących beneficjentami stanie się obowiązkowe. Po zatwierdzeniu przez Radę będzie konieczne uzupełnienie tego rozporządzenia o odpowiednie przepisy wykonawcze.